En enhetens spiritualitet

Focolares spiritualitet - en enhetens spiritualitet

En andlig väg är egentligen omöjlig att beskriva i ord, då den är ett liv. Vi vill ändå här försöka att kortfattat beskriva Focolareröre spiritualitet.
Om rörelsens spiritualitet ska sammanfattas i ett enda ord, är det utan tvekan Enheten. Man kan jämföra de tre huvudpunkterna i Focolares spiritualitet med ett mynt: myntets ena sida är enheten, den andra sidan är den korsfäste och övergivne Jesus. Och däremellan – myntets ’tjocklek’ – är hela Evangeliet, Guds ord, som är utgångspunkten för hela rörelsens liv.

De grundläggande aspekterna av rörelsens spiritualitet framträder tydligt redan i Chiara Lubichs livshistoria. Den heliga familjen i Nasaret, Josef, Maria och Jesus liv, blev tidigt hennes inspirationskälla: ett liv i gemenskap, där Gud är närvarande mitt ibland människorna, mitt i det vardagliga.
Den första gruppen ungdomar kring Chiara läser i Nya testamentet i skyddsrummen, försöker att omsätta det de läser i handling, och delar de erfarenheter de gör med varandra. Hela rörelsens spiritualitet växer fram ur denna gemenskap.
Chiara beskriver många år senare det som kom att kallas för ’enhetens spiritualitet’, eller en ’gemenskapsspiritualitet’ (spirituality of comunion): ”Man måste vara två – annars existerar ingen gemenskapsspiritualitet”.

Det som kännetecknar Focolares spiritualitet är just denna betoning på enheten, på gemenskap. Inte så mycket en individuell väg till Gud, utan ”vi går till Gud tillsammans”. Enheten således: inte en frukt av mänskliga ansträngningar, utan en Guds gåva. En enhet som - så långt det är möjligt här på jorden - vill vara så fullständig och djupgående som i Treenigheten s ”liksom vi är ett… de ska fullkomnas och bli ett” bad Jesus till Fadern (Joh 17:22- 23).

Den övergivne Jesus – han som på korset ropar: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?” (Matt 27:46), är nyckeln till enheten. Han upplever att Fadern har övergett honom – han som sagt sig alltid vara ett med Fadern. Jesus, som är Gud, känner sig övergiven av Gud. En absurd smärta, en ofantlig, outsäglig smärta, som därför i sig sammanfattar allt mänskligt lidande. Ändå är det i den stunden han återupprättar relationen mellan Gud och människan, och oss människor emellan.
I varje lidande vi möter – inom oss själva, i andra människor eller i en situation kan vi känna igen honom och säga: ”Även du har upplevt denna smärta. Här vill jag älska dig, viss om din kärlek, och gå vidare, ’bortom smärtan’.” Mötet med Jesus ger oss kraft att med honom säga ”Fader, i dina händer lämnar jag min ande” (Luk 23:46) – med andra ord att ändå fortsätta älska. Vår erfarenhet är att det förr eller senare alltid leder vidare till uppståndelsen. Och många gånger till att enheten, om den varit bruten, återupprättas.

Guds ord är centralt i alla aspekter av Focolares spiritualitet. När vi lever ordet är det Kristus som lever i oss och vi är levande lemmar i hans kropp. När vi delar erfarenheterna vi gör med varandra, hjälper vi varandra att gå framåt på vår väg mot Gud, och gemenskapen oss emellan fördjupas.

Maria, Jesu första lärjunge, är en förebild för alla kristna. Av henne lär vi att följa honom och leva Ordet. Men framför allt kan vi tillsammans efterlikna Maria genom att ge Jesus till världen på ett andligt sätt, liksom hon gjorde det fysiskt: ”Där två eller tre är samlade i mitt namn” - i Guds kärlek, ty Guds namn är Kärlek - ”är jag mitt ibland dem” lovar Jesus (Matt 18:20). När vi människor söker leva den ömsesidiga kärleken kan Jesus vara närvarande mitt ibland oss, och det är han som gör oss till ett. Det var han, närvarande i den första lilla Focolaregruppen, som lät dem förstå Guds ord i ett nytt ljus. Det är han som ger oss kraft även i svåra stunder. Före allt annat - varje aktivitet, varje möte, varje handling - gäller det att skapa förutsättningen för att vi ska kunna erfara hans närvaro mitt ibland oss. Annars förlorar allt sin mening. Jesu närvaro är utgångspunkten och samtidigt målet. Endast han kan förnya vår värld och åstadkomma ett sant syskonskap mellan alla människor.